

SAMOBORSKI LIST

God. XXIII.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i tatujo u Samoboru

U Samoboru, 1. rujna 1926.

Br 17

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Tu i tamo po Samoboru.

Svako pojedino, pa i najmanje mjesto ima svoji posebnih član, kojih se rado sjeća svatko, tko je jednom — nilo dulje ili kraće vrijeme u dotičnom mjestu boravio.

I naš mili Samobor ima nasuđljivo svojih draži i svoje ljepote koja na stranca čini dublji utisak. Kad to ustvrdimo, nije to t. zv. lokalni patriotizam, ona prirodna ljubav za ovaj naš kraj. Ne, nipošto. Svi i najoštiri kritičar mora to priznati. Ta na ovoga ostavlja duboki utisak divna upravo prekrasna priroda, koja nas okružuje, na onoga dobro poznati naš ures Anin perivoj, kojega — moramo priznati — stranci daleko više cijene, nego mi domaći, treći se pak dugo sjeća onih dana mira i počinka, koje je medju nama proveo, četvrti opet dobre samoborske kapljice i veselog društva i tako bismo dalje mogli nabrojiti silu toga, jer: de gustibus non est disputandum.

No tko se malo dulje zadrži medju nama, pa ako uza to malo pozorn je promotri ovaj naš svakidanji Samobor uzduž i poprijeko. Što bi se reklo, taj će moći naći na nekojko stvari, možda na oko i neznačajnih, koje su u stanju, da u stranca za kratko vrijeme izbrisu, ako ne baš sav ljepi utisak, kojega je u prvi mah stekao, a ono znatio dio ovoga.

Mi ćemo se na neke od njih ukratko osvrnuti, jer nam je želja, da se takovi nedostaci isprave i uklone. Samo tako i na taj način moći ćemo privući u svoju sredinu još više ljubitelja ovog mjestanca, koje će onda u svakom pogledu biti doista lijepo, uredno, na ponos nama, a strancima na još trajniju i ljepšu uspomenu.

Kao prva stvar, na koju se moramo obazirjeti, je svakako javna higijena ili zdravstvo. Odmah moramo naglasiti, da se na javnu higijenu ne posvećuje kod nas onoliko pažnje, koliko bi to po njenoj važnosti trebalo učiniti.

No prije nego predjemo na samu stvar, treba da budemo na čistu, što je i čim se bavi javna higijena? Higijena ili zdravstvo, kako je poznato, dijeli se na javnu i posebnu ili higijenu pojedinca. Javna pak higijena nije ništa drugo, nego higijena pojedinca u prostorijem smislu uzeta, a bavi se zdravljem uopće i ukupno. Dok nas dakle ona druga upućuje, kako da čuvamo i usavršimo svoje zdravstvo i kako da od sebe odvraćamo bolesti, doile javna higijena traži, da se u isto vrijeme brinemo za zdravje svih, s kolima n. pr. u istom mjestu živimo. Higijena nije dakle, kako se krivo misli samo neka lekarska umjetnost, nego je ona i čudoredna, društvena i državna. Njoj se od dana u dan posvećuje sve više pažnje, jer se uvidjela njena velika važnost. Država, gradovi i općine vode o njoj ozbiljno računa.

A kako je kod nas?

Poznata je poslovica »čisti zrak pola je zdravija«. Oko našeg mjeseta, poglavito na bregovima zrak je čist, pun je ozona, i korišti zdravlju. No u samom mjestu posve je drukčije: zrak je pun zdravju škodljive prašine, koju uzdignu razna vozila, koja kroz dan kroz naše ulice prolaze zabranjenom brzinom. Istina, u zadnje vrijeme polijevaju se naše ulice gotovo dnevno, po jedamput, no to je još premalo. Za vrućih dana trebalo bi ih se polijevati i po dva puta. Nemojmo štediti s ničim, a najmanje vodom, kad nam je u pitanju zdravje! Zrak je pun, kako rečemo, škodljive prašine, koja dolazi, ne samo sa zemlje, nego takodjer iz naših soba. Svako jutro gotovo sa svih kuća može se to vidjeti. Krpe, kojima se brišu sobe, isprašuju se bez obzira i na glave prolaznika i na živežne namirnice, koje su u blizini. To ne bi smjelo biti, jer nije ni estetski ni higijenski.

Kod toga se moramo osvrnuti i na kojito Gradne. U njem se naime nalazi — načito prema Gornjem kraju — mnoštvo raznih otpadaka (od kože raznog smeća, a često puta i kojekakvih uginulih životinja), koji znaju dobrano okužiti zrak. I to ne smije da bude Budimo si sami svjesni toga, pa se neće u buduće dogoditi.

A na našem dnevnom tržištu? Već samo tržište nije nikako higijenski smješteno. Trebalo bi ga svakako prenijeti s onu stranu Oradne, gdje bi bilo nešto više u zaklonu. No i inače ne pazi se mnogo na njemu na higijenu: Da navedemo samo nekoliko primjera: kruh se znade prodavati na klupama nečistim, voće se donosi i nezrelo i neoprano i nečisto i t. d.

A da li se pazi na čistoću ulica, kuća i javnih lokala? Možda se i pazi, ali malo i suviše malo.

To bi eto bilo nekoliko stvari, koje se odnose na javnu higijenu, a koje bi se dale tako brzo popraviti. Učinimo to, čim prije jer time čuvamo svoje zdravje, a gdje je zdravje, tu je i zadovoljstvo i sreća i imanje.

Javna vježba „hrv. Sokola“ u Samoboru.

Dne 15. pr. mj. priredio je »Hrv. Sokol« u Samoboru javnu vježbu s pučkom zabavom. Kao osobito značajno valja spomenuti, da su na ovoj javnoj vježbi po prvi put nastupili »slovenski sokolovi« iz Jesenice, što je značilo kao senzacija u svim sokolskim redovima. Osim braće Slovenaca posjetili su javnu vježbu i braća iz Zagreba, a naročito konjica kao i braća iz Velike Gorice. Razumije se, da bi odziv bio daleko veći, da istog dana nije bilo na više mesta sokolskih svečanosti i da nije za 22 pr. mj. bila zakazana javna vježba »Slovenskog Sokola« u Jesenicama, kamo se spremao veliki

broj zagrebačkih sokolova. Unatoč toga okupio se u parku brojni svijet, koji je burno aplaudirao braću Slovence i s uživanjem pratilo vrlo skladno vježbanje domaćih sokolova. Možemo iskreno priznati, da smo bili iznenadjeni nad izvadjanjem pojedinih vježbi, pa svaka čast neumornom vodji i prednjaku braću Golešiću i Šnidarišiću, jer je učenjeni trud naišao kod sviju na priznanje. Treba tom zgodom pohvaliti uopće cijelo članstvo i prednjacički zbor, jer se opaža općenit napredak. Neumorna fanlara izvršila je takodjer svoju tešku zadaču na općenito zadovoljstvo. U svemu jedna vrlo uspjela priredba, koja će bezuvjetno našem domaćem sokolu podići ugled kod kuće, a i vani. Posebno treba spomenuti nastup Slovenaca, koji su u razmjeru kratko vrijeme svojom žaljeznom voljom, mogli postići svojim skladnim vježbama, neopisivo oduševljenje. To je i ponukalo podstarješinu hrv. sok. Saveza br. Dr. Dečaka, da je braću Slovence pozdravio jednim lijepim i oduševljenim govorom, koji je urođio upravo burnim manifestacijama braću Slovincima. Hrvatski Sokol u Samoboru moći će ujek s ponosom isticali, da je imao udjela na osnivanju prvog poslijeratnog slovenskog sokola, koji mu se odužio time, da je soli prvi nastup izvršio baš kod njegove javne vježbe, i tim najbolje dokazao, kako će čvrsta biti bratska ljubav između hrv. i slov. sokolova.

Hrvatsko-slovensko slavlje u Jesenicama ob Savi.

Dne 22. pr. mj. bilo je u susjednim Jesenicama jedno velebno slavlje. Sletilo se oko 400 hrv. sokolova, da prisustvuje prvoj javnoj vježbi »Slovenskog Sokola«, koja se obdržavala u krasno uređenom voćnjaku starješine br. Petaka. Prvi su stigli Samoborci i Bregančani i bili oduševljeno dočekani i obasuti cvijećem. Nakon kratkog odmora svršta se povorka i pod vodstvom samoborske fanfare pošla u susret Zagrebčanima. Dirljiv je bio momenat, kad smo došli na Savu — a na prevozu masa crvenih sokolskih košulja — fanlara intonira sokolsku koračnicu — oduševljeno klicanje i mahanje tupčićima. Zagrebčanima se pridružio i Hrv. seljački sokol u Brdovcu. Kad su sva braća i sestre bili prevezeni, pozdravio je Hrv. sokolove starješinu Petak oduševljenim govorom a odzdravio podstarješinu Dr. Reberski. Oba govora isticali su bratsku ljubav između Hrvata i Slovenaca i nuždu da rade zajednički i složno u obranu svojih interesa, pa su naravno naišla na frenetičan aplaus. Kad se oduševljenje stišalo svršta se impozantna povorka na čelu sa zagrebačkom fanlarom i prisutnim starješinama te putem do vježbališta bila neprestano obasipana evijećem od oduševljenih Slovenkinja. Na vježbalištu po-

zdravio nas podstarješina jesenički brat Frenko tako srećno, da se mnogo oko otočilo. Odzdravio mu u ime "Hrv. Sokolskog Saveza" starješina Lacko Križ jednim biranim govorom u slovenskom jeziku što je na prisutne Slovence učinilo duboki utisak. Malo iza toga započela je javna vježba sa nastupom braće Slovenaca, koji su ubrali općenito priznanje, što su u tako kratko vrijeme mogli u istu dostoјno nastupiti.

Iza njih nastupili su naši dični Bregančani, koji su bili burno pozdravljeni, jer se znade, da oni na čelu sa svojim neustrašivim i agilnim starješinom br. Fredom Stineom imadu velikih zasluga, da su svoje susjede Slovence oduševili za sokolsku misao. Ostali dio javne vježbe ispunili su naši Samoborci na općenito zadovoljstvo i ubrali priznanje i sa strane župe i saveza, tim više što je poznato, da su svim silama podupirali svoju mladu susjednu braću, i time dokazali, da potpuno shvaćaju sokolsku misao, podredujući i svoje vlastite interese, kad to traže viši i općeniti interes. Bilo bi nebratski, kad ne bi ovom zgodom istaknuli požrtvovnost članstva, a na čelu im braću Golešić i Šnidarišić.

Iza uspjele javne vježbe razvila se vrlo animirana pučka veselica uz svirku zagrebačke i samoborske fantare i skladnog pjevanja sokolskog pjevačkog zbora Kraj veselog raspoloženja vrijeme je brzo odmicalo i približavao se rastanak, nu prije toga na želju općinstva uzeo je riječ brat Dr. Milan Dečak, koji je svojim zanosnim i rodoljubivim govorom poludio neopisivo oduševljenje. Iza njega progovorio je starješina brat Bahovec spomenuvši, da danas kad hrvatska i slovenska sokolska misao slavi velebitno slavlje, treba da naš glas odjekne po krasnim slovenačkim planinama, da probudi još one uspavane — a savskim nizinama neka do pred vrata Beograda doperi glas, da su Slovenac i Hrvat u istinu brat i brat. Taj glas neka braću Srbe trgne i neka se pridruže nama, ako imadu isti smisla za slavensku sokolsku misao — a ako ne — mi ćemo složnim nastupom mimo njih pred cijelim svijetom otkriti, da je jugoslavenska firma pod današnjim okolnostima — običan falsifikat. Nakon toga doseglo je oduševljenje svoj vrhunac — nu bio je nadošao i čas rastanka, kad se i opet brat Petak dirljivo zahvalio prisutnima na posjetu.

Na rastanku je htjela Šaćica Šakinčića na čelu s jednom bolesnom ženom, da se poigra demonstracija pa kad prisutna žandarmerija nije našla za shodno, da uređuje, načinili su sokolovi sami na brzu ruku red i mir.

Na koncu dužnosti nam je istaknuti, da je cijela priredba bila tako dobro organizovana, da služi na čest našoj braći Slovencima, a naročito braći Petaku i Frenku, koji su mnogo truda uložili da svakom udovolje. Neka budu uvjereni, da im se to od srca priznaje i neka im to bude dalnjem pobudom u radu za slovensku i sokolsku sivar, a sa strane Hrvata mogu uvijek računati na najizdašniju potporu. Svaka čest braći Slovencima!

Domaće vijesti.

Promjene u učiteljstvu

Premješten je po moći ravn. učitelj u Sv. Martinu, Zvonimir Miholjević u drž. osnovnu školu u Samoboru. — Obustavljen je premještan učiteljice Oilde Sertić u drž. osnovnu školu u Rude.

Za nova zvona župne crkve

darovao je gosp. Franjo Bedenko, posjednik i gestioner u Zaprešiću 100 Dinara.

Promjene u upravnoj struci.

K jačenjem ministra unutrašnjih djela premešten je po potrebi službe Antun Vuković, kolarski predstojnik i zadružni povjerenik od kolarskog poglavarskoga u sv. Ivan Željničkoj zagrebačkoj oblasti u Zagrebu kao zadružni povjerenik.

Pjevački dan

Po odredbi "Hrvatskog Pjevačkog Saveza" prva nedjelja u mjesecu rujnu ima biti svake godine pjevački dan. Imadu se priredjivali produkcije i sabirati milodari za pjevačke institucije. Hrvatska pjevačka župa "Ličadić", pod koju spadaju društva zagrebačke okolice, priredit će u Samoboru dne 5. rujna pjevački dan. Osim "Jeka" sudjelovat će "Gromošćica" i "Bratstvo" iz Kustošije. Kako je to prvi pjevački dan a ima nacionalni karakter sudjelovat će i naš "Hrvatski Sokol".

Raspored je ovaj. U 3 sati polazi "Jeka" sa "Hrv. Sokolom" na kolodvor pred goste. Nakon pozdrava predsjednika župe g. F. Hrčića ulazi povorka u mjesto. U 1/2 5 počima pjevački koncert u Pensionu Lavica. Svako pjevačko društvo pjeva 2 zbora samo, a svi zajedno pjevat će tri pjesme.

Pjevati će se u dvorani radi bolje akustike. Za pauze svirat će Fanfara Hrv. Sokola. Bit će i ples, a i drugih veselih atrakcija.

Samohor dobiva dakle u nedjelju mnogo gostiju. On će ih zacijsko lijepo pozdraviti i doći na koncert, da oda počast hrvatskoj pjesmi, da podupre hrvatske pjevače, koji rade kulturno i nacionalno. Sve, što voli pjesmu, a osjeća hrvatski neka dodje u nedjelju na koncert, da se prvi pjevački dan dostoјno proslavi u Samoboru.

Koncert "Jeka" u Čateškim Toplicama

U nedjelju, dne 29. kolovoza priredila je naša "Jeka" vrtni koncert u Čateškim Toplicama, koji je vanredno dobro uspio. Posjet koncerta bio je vrlo dobar. I Brežičani i Zagrebačani a i Samoborci dodješu u velikom broju, da se u lijepoj prirodi naužiju i ljepi pjesme. Raspored koncerta bio je obilan. Uz hrvatske zborne skladbe od Zajca Novaka, Matza, Lucića, bili suzastupani Slovenci po Šabu i Adamiću, Srbi po Mokranju zatim Bugari i Ukrajinci. "Jeka" je pjevala egzaktno. Ovaj nastup može ubrojiti među najuspješnije za dnevnih nekoliko godina. Najviše su našle na priznanje: Matzova: "Naša pjesma" te "Bulgarska" (Slavjanski) i "Tekla voda" od Lukića. I pjevačice i pjevači bili su burno akli mirani od brojne publike, a ponajviše dirigenti v. g. Milan Z. Jalić, koji je ovim koncertom dobio priznanje za svoj požrtvovni rad u "Jeki". Zabavu je uljepšala vatrogasnna glazba iz Račenberga, koja je neumorno svirala.

Ovaj pohod "Jeka" u Sloveniju bio je značajan, jer je učvrstio i osvježio veze sa našom najbližom braćom. Maleni zbor iz Čateža (10 pjevača) takodjer je zabavljao pjesmom i obećao užvratiti posjet Samoboru.

Čest Jek! Ona je i ovaj put pronašla glas Samoboru. Prijatelj pjesme.

Zahvala

Zahvaljujući sela Lipovac zahvaljuju ovim putem cij gradjanstvu Trgovišta Samobora za lijepi posjet, koji su učinili i prigodom proštenja na Vel. Gospojinu novoj kapelici presv. Obitelji. Napose bijahu kao i župnik sv. Duha g. Belavić ugodno iznenadjeni njihovim skladnim pjevanjem u crkvi.

† Ivan Vančić

Trgovac u Krapini umro je 16. pr. mj. u naponu svog života u 30. godini. Pokojnik sin je ugledne tamošnje obitelji Vančić Kompare — Teško ozalošćenoj rodbini naše najdublje saćuće, a pokojniku bila lahka zemlja.

Izgubljeno

U nedjelju dne 29. o. mj. izgubljen je u Šmidhenovoj ulici jedan pokrivač od motocikla. Pošteni se našeznik umoljava predati ga u upravi našeg lisba uz nagradu.

Prva zabavna priredba u parku

Nakon što su naši vrijedni planinari morali uslijed nepovoljnog vremena tri puta svoju zabavu u novo uređenom parku odgoditi, održana je napokon dne 15. pr. mj. javna

vježba "Hrv. Sokola" u Samoboru. Tom prikljukom je opaženo, da je park bezuvjetno najprikladniji za priredjivanje zabava, samo bi se morale učiniti neke promjene u nasadima, budući bi kod zabava manjeg opsega općinstvo bilo previše odijeljeno — a to svakako dje luje na općenito raspoloženje.

Pedražnica Hrv. Krčić socijala u Samoboru

priredit će svoju običajnu zabavu sa ve selom "Berhom" 3. listopada u prostorijama Penzion "Lavica". — Kao svake, tako će i ove godine odbor društva nastojati, da ista u svakom pogledu uspije. Naše rodoljubivo građanstvo kao i domaća društva neka nastoje da svojim posjetom uzveličaju rad ovog mla dog društva, koji radi na kulturnom i humanitarnom temelju.

Plesna škola

Poznati učitelj plesa iz Zagreba gosp. Biškupović kani ove godine otvoriti kod nas plesnu školu, kako za početnike, tako i za sve ostale plesače. Učili bi se medju ostalim i najmoderniji plesovi, koji su određeni za iduću plesnu sezonu. Tečaj bi se održavao u dvorani Penziona "Lavice" kroz dva mjeseca, a prislužba za isti stoji 100 Din — po osobi. Tečaj će započeti u listopadu ako se do konca mjeseca rujna prijavi 30 pari polaznika. Prijave se primaju kod gosp. Stjepana Šabana.

Bratovština sv. Jurja u Samoboru

G. Anđel Božić, pristupio je kao član bratovštine, preplačatom 1 Dolar — na čemu se zahvaljuje odbor.

Dopr. vatrogassno društvo u Samoboru

izaslalo je deputaciju o 50 godišnjici vratnog vatrogasnoga društva u Krapini. G. Bogumiš Toni napisao prolog za tamošnju svečanost kojeg je govorila jedna gospođa Samoborski vatrogasci bili su gostima g. Adolfa Kompare a, koji je zajedno sa svojom gospodjom, takodjer rođenom samoborkom, sve učinio, da je našim vatrogascima ostavio ovaj posjet u Krapini u najugodnijoj uspravljenosti. Hvala obitelji g. Kompare!

Jedan apel na našu poštu

U našem mjestu ima nekoliko listovnih ormarića. Svi se oni međutim manje više na laze oko trga, dakle u neposrednoj blizini pošte. U udaljenim pak ulicama, kao što je Starogradsko, Taborec i Gornji kraj, nema ni jednog poštanskog ormarića. Stoga stanovnicima tih ulica mole upravu naše pošte, da bi i u taj dio mjestu postavila barem jedan bilokav poštanski ormarić, da ne trebaju po pola sata hodati, da predaju na pr. jedan obični list ili kartu.

Nadamo se, da će naša pošta njihovoj molbi izći ususret.

Noćni izgredi.

U zadnje vrijeme opet su učestali u većoj mjeri noćni izgredi, koje, kako se čini, nije moguće nikako iskorijeniti. Uza sve to, što je redarstvo u posljednje vrijeme podnijelo više prijava sreskom poglavarstvu protiv noćnih izgrednika, unatoč raznih globi i kazni, izgredi ne prestade. Gotovo dnevno kašno u noći buče razni tipovi po našim ulicama, ne dopuštajući stanovnicima svojim detanjem i užasnom i slabukom onaj potrebeni i željeni mir i počinak. Protiv svih takovih treba najstrojije postupati, da im u buduću ne padnu više na um takovi i slični ekscesi.

Krvava nedjelja

Nedjelja od 21. pr. mj. bila je zaista krvava. Koliko je poznato, a gdje je ono za što se ne zna? protekla je toga dana na raznim stranama krv. Netko nesretno vino, netko staru mržnju, koja je svakim časom čekala i tražila zgodnu priliku, da se izlije, a nešto i sam neoprez skrivili su, da je toga dana između manjih drugih nezgoda tuđno završio i jedan mlađi život.

Te nedjelje slavilo se po običaju proštenje kod sv. Roka i tamo u sv. Nedjelji i ondje u Oslgovu pod Okićem. Kako je dan bio neobično lijep, skupilo se na obim stranama mnoštvo proštenjara, koji su se svaki na svoj način kroz cijeli dan zabavljali, i dok je proštenje kod svetonedeljskog sv. Roka

završilo u redu bez većih ispada, došlo je ono kod Sv. Roka galgovskog završilo po jedan mlađi život tragično. Tu je naizmeđe od udarca nožem pala mrtva djevojka Marija Grgurić iz Rakovog Potoka. Kako je do toga došlo, saznali smo slijedeće: Među prošenjima nalazio se i seoski momak Stjepan Jurin, iz istog mjesta, otkuda i pokojna Marija Veselko se i zabavljao sa svojim drugim vima, no kako je držao, da zabave nema bez vina, to ga se dobrano nakresao. Pa kad je poslije blagoslov i izšao iz crkve, od vina i velike vručine, koja mu je napunila glavu i bog zna još radi čega, povuče iznenada nož i stane kao mahničko oko sebe mahati. Ljudi u prvi mah izgubivši glavu počele bježati ispred bijesa ludoga pijanca, bojeći se nesreće. No djevojka Marija, sačuvavši hladnokrvnost, uhvatila ga za ruku hitujući mu istraguti nož. Ali u tom ne uspije. Jurin joj se otrgne iz ruku i još jače bijesan zarine joj nož ravno u srce.

I dok su ljudi, koji su iz prikraka gledali ovu nejednaku borbu, došli k sebi nesrećna Marija već je bila mrtva Ubojicu uhapšiše i predadoće sudu na dalju odgovornost.

Neuspjela prevara.

Na što sve nijesu kadri nadoci naši seljaci, neka svjedoči i ovaj istiniti slučaj, koji se neki dan desio našem sugrađaninu gosp. S.

Seljaci tamo negdje od sv. Nedjelje vozili mu slamu. No kako je voz slame bio odviše malen, a da bi mogli što više zaslužiti, dodješa na misao, da si prevarom pokušaju pomoći. Donju slamu u vozu namočiše, a kad im i to nije bilo dosta, utrpaše u slamu trojicu već starijih i većih derana, i tako opremljeni odoše na općinsku vagu. I prevara bi im zamalo pošla za rukom, da se odjednom ne počese vrpoltiti, oni derani: i onaj gore u slami, i onaj dolje zguren pod kolima, kao i onaj sprijeda. Bilo im je valjda nemoguće dulje izdržati u tako nezgodnom položaju! Njihovo nemirno okretanje i micanje spazi neki prolaznik, priopćio to redaru, koji je vagao i tako eto dodje djelo na vidjelo. Prevara im ne uspije, nego će sada samo odgovarati radi pokušaja prevare.

Iz srednjštva.

Radi mnogo materijala morali smo ispuštiti u ovom broju podlistak »O. pl. Simić«, i još neke članke Dolaze u slijedećem broju

NOPIS.

Sv. Nedjelja, 25. kolovoza 1926.

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Sv. Nedjelji otpočelo je osnutkom i čvrstim radom. Društvo broji sada sa stalnim izvršujućim članovima 20 (dok ih je nekolicina izostala)

Društvo drži svaki tjedan 2 puta školu i jednu vježbu sa štrcaljkom. U školi se članovi uče poznavanju »noti« u pjevanju i glazbi, u pjevanju bi imali muški pjevački zbor, dok je ideal društva doći do glazbe.

Školu drži sam naš zapovjednik g. Josipović, ne zašteć u tome mnogo truda i volje, samo da izobrazzi svoju momčad.

Rad u društvu: najprije smo popravili štrcaljku, nabavili spremu, načinili i spremljile zatim nabavili kape i radnu odoru. Nabavili smo 3 trablje, tako da će biti stožerni trabljeći u sv. Nedjelji, a druga dvojica u selima i to: jedan u Štrmcu, a jedan u Kerestincu.

Društvo je dala općina već pod krovom četiri metra ukvadrata prostora za vatrogasno spremište, društvo si je kupilo deske, a momčad je sama besplatno sagradila spremiste.

Otvoreno pismo.

Na »otvoreno pismo« od 1. VIII. 1926 upravljenog po trg. zastupniku g. M. Soštaricu na načelnika g. Ivana Levića, pri poslan nam je ovaj:

Repravak:

Nije istina, da sam je u sjednici trgovinskog zastupstva, održanoj 19. lipnja 1926. — terorizirao zastupstvo: naročito nije istina, da sam među ostalim po više puta u brk zastupstvu izrično i vrlo energično dobio, da naprotivo neću provesti njegovog zaključka o ukinuću nadasve ekzornog i za imovinu si-

romašnih žitelja od poplave vježbito štetnog a tobože za mene i ostale bogatune u prikazivanju (: ? !) svoje marve ugodnog napajališta na trgu Kralja Tomislava.

Nasuprot istini je to, da sam ja izložio i obrazložio, da se odnosni zaslužak glede pregradnje u pitanju stajeće škarpe (Napajališta) ne može provesi za to i sve došlo, dok gradjev odbor točno ne riješi tehničku stranu tog pitanja — t. j. dok detaljno ne odluci, kako se imade izvesti pregradnja te škarpe i uz koje troškove, te dok se ne riješi pitanje pokrića troškova oko izvedbe pregradnje te škarpe, jer ti troškovi nisu u proračunu predviđeni i nema za njih u proračunu pokrića.

Prema tome nije istina, da je moj istup glede nemogućnosti provedbe zaključka o ukinuću »Napajališta« bio drživot, koji bi kada kav mogao bilo koga osupnuti.

Nije istina, da ja nisam htio ni pod koju cijenu, da udovoljim česim, upravo i napadnim, na mene upravljenim pozivanjima mnogih zastupnika da predočim i pročitam davno podnešenu molbu brojnih sugrađana radi za tvorenja istaknutog napajališta.

Nasuprot, istina je ovo — Ja jedne molbe glede te u pitanju stajeće škarpe (napajališta) nisam dao pročitati radi toga, jer ta molba nije bila propisno biljegovana, a kako je pitanje glede te škarpe već s druge strane izneseno, to bi bilo suvišno, da se ono iznosi i ovom molbom, i da u tu svrhu ovu molbu stranka biljege. — Ja se tu u stvari nisam ničim ogriješio, prišedio sam stranki tek suvišan trošak na biljege.

Prema tome nije istina, da ja stvaram jedan široki ponor, preko kojega zabranjujem gradjanstvu, da dodje sa svojim željama pred trgovinu zastupstvo.

Nije istina, da sam ja na sjednicama trgovinskog zastupstva pisac tog otvorenog pisma g. Milanu Soštaricu »zdelavanjem« svojim sprečavao pravo govora i da sam ga napadao, već sam ga tek po svojoj dužnosti kao predsjednik sjednica pozivao na red. — Ja kao trgovinski načelnik predsjedam sjednicama trgovinskog zastupstva. — Kao predsjednik tih sjednica ja sam dužan brinuti se na sjednicama za red i da se rasprave vode stvarno — Mojim odredbama, sa kojima proslijedujem tu svrhu dužan se je pokoravati na sjednicama i g. Milan Soštaric kao trgovinski zastupnik. — Dogodiće moje potrebne odredbe kao predsjednika sjednica trgovinskog zastupstva na tim sjednicama protiv g. Milana Soštarice nisu prema tome nikakovi napadaji protiv njega i sprečavanje govora.

Nije istina, da je općinski zakon za mene »knjiga zapečaćena sa 7 pečata« — da se ja tobože ne držim toga zakona — Da li se ja tog zakona držim nije pozvan zasebno putem štampe prosudjivati pisac tog otvorenog pisma bivšeg načelnika g. Milana Soštarice i nekih općinskih činovnika. — Moja je dužnost kao načelnika, da te optužbe iznesem pred zastupstvo, a ogriješio bih se o moju dužnost, da sam ih zabeležio.

Nije istina, da ja ne bi poštivao za sjednice ustanovljeni dnevni red — Nisam se naročito ogriješio o zakon i ustanovljeni dnevni red, ako sam prije istoga da pročitati niz optužbe protiv pisca tog otvorenog pisma — bivšeg načelnika g. Milana Soštarice i nekih općinskih činovnika. — Moja je dužnost kao načelnika, da te optužbe iznesem pred zastupstvo, a ogriješio bih se o moju dužnost, da sam ih zabeležio.

Redarski povjerenik nije nikakvi moj »lični ljubaznik« (: ! ;), niti je istina, da bi ja ponovno pred zastupstvom zatajio kakvi njezini najnoviji prekršaj.

Ja nisam napisao bivšeg načelnika g. Milana Soštarice, već sam po primjeru mi dužnosti podnio protiv njega prijave zbog toga, što je kao bivši načelnik (: kako to on i sam piše!) za rednje izvedene ponjemu na račun općine kod općinske blagajne digao novac na ludje ime i ludje namiru, te što si je samovoljno uzeo u zakup općinsku sjenokosu »Hudi Zdenac«.

Nije istina, da sam ja vodio općinsku aprovizaciju po nekom avganistenskom stilu, t. j. živezone namirnice nabavljao u imu općine jetlinja, a prodavao ih u vlastitoj reziji, da bude moj dobitak veći. Nije istina, da sam kod toga upotrebljavao općinsko osoblje bes-

platno samo radi toga, da bude moj profit veći.

Nije istina, da je Merkantilni stručni izaslanik kr. zemaljske vlade zapisnički ustanovio i nadležnoj vlasti izvjestio, da je po meni prikraćena sirotinja za golemu svetu koju da sam strao u svoj privatni džep. Dosljedno tomu nije istina, da je rama i druga siročad radi mene zijevala od gladi zbog prekupe prehrane, a ja si kao bogatun i općinski otac siromaha prisvojio dijetove njihovih zadnjih zaloga i necu, da iste povratim. Nasuprot istini je ovo: Ja sam vodio poslovanje aprovizacionog odbora u Samoboru do listopada 1916. Dana 4. prosinca 1918. preduzeta je potpuna revizija poslovanja opć. aprovizacionog odbora u Samoboru od početka poslovanja do toga dana po g. Maksimilijanu Juraniću, po zem. vlasti upunomoćenom nadzorniku mjes. aprovizacija. Cijelom tom poslovanju prigovoren je, da sam si ja uz pripadajuće mi poslovnice uime provizije zaračunao i poslovnice na raslep i manjku robe, što da po mijenju rečenog g. nadzornika nisam imao pravo učiniti i da u to ime zaprimljen iznos od D. 757 — moram opć. aprovizaciju povratiti. Rečeni g. nadzornik mjes. aprovizacija naročito je zapisnički konstatovao i naglasio, da sam ja to učinio u uvjerenju, da taj raslep i manjak, uračunan u novč. vrijednosti pripada meni. Ma da držim, da to nije ispravno, ja sam u to ime općini podmolio iznos od Krune 126341, dok ostatak, za koji držim, da je posve neispravno zaračunat, neću da podmormi prepustio sam općini, da me za isti utuži jer se uždajem posve u svoje na zakonu i pravu osnovanom stanovištu.

Mene do danas radi toga općina utužila nije, a naglasujem, da toga naročito učinio nije ni g. Milan Soštaric dok je bio načelnik trgovista Samobor.

Prema tome jasno je, da se ja nisam ogriješio iz pohlepe i koristoljublja na štetu sirotinja trgovista Samobor, kako mi se to u gornjem otvorenom pismu podmeće.

Istina je, da sam presudom karnosnog povjerenstva upravnog odbora županije Zagrebačke od 30. prosinca 1911. Broj 30.517 otpušten iz službe općinskog načelnika od upravne općine trgovista Samobor. Istina je, da odnosna presuda glasi onako posve apstraktino, kako ju donosi to otvoreno pismo, a glasi apstraktino, jer nije predložalo dokazanih konkretnih čina i mojih krivica, koje bi se dale supsumirati pod te općenite apstraktne pojmove jednog zakonskog učina povreda službenih dužnosti.

Upućen svijet znade, da je ta presuda donesena protiv mene kao političkog protivnika tadašnjeg političkog režima, da je ona jedan akt čisto političkog progona protiv mene sa strane tadašnjeg političkog režima i njegovih nosilaca.

Nije istina, da sam ja na vozove i vozove pjeska, te vagone i vagone cementa dao voziti po svojih konjičkih na svoje dvořište bez nadzora ikojega, a kamo li gospodarskog odbora, — te nije istina da je to u istražnim spisima potanko ustanovljeno.

Nije istina, da sam ja iz neznanja uvršao za vrijeme mog prijašnjeg ili sadanjeg načelnikovanja lakomisleno općinu Samobor u parnice.

Nije istina, da sam ja patvorio vino. Ja sam 1912. — kada sam brao grožđje iz svog vlastitog vinograda otočio puljevinu i nijesam je miješao sa prešancem, a ta puljevina imala bi biti vino, koje je ocijenjeno kao patvoren. To dobro znade dio Samobor, a tako i g. Milan Soštaric koji to sada protiv mene izrabljuje.

Za sada tek konstatiram, da se pisac otvorenog pisma nije zaozao u svom istupu protiv mene dirati i u moje najintimnije obiteljske stvari, te iznosi i moju obiteljsku nesreću — koja je u svakog poštenog građanina izazvala sučut.

U ostalom radi kleveta i uvrede časti, kojima ovo otvoreno pismo vrvi, ja ču protiv pisca iste podnijeti kaznenu prijavu, te će on imati prilike pred sudom dokazati potpunu istinu protiv mene iznesenih objeda, za istinitost kojih se on zajamčuje svojim potpisom.

U Samoboru, dne 30. kolovoza 1926.

Ivan Lević

Raučnika za stolarski obrt traži Ivan Jurković, Samobor

Besplatan tečaj za vezenje

(štikanje na Singer šivačem stroju ovoće će 12. o mjesecu tijekom)

SINGER ŠIVAČIH STROJEVA

u Samoboru u svojem dućanu. Pod časom će stručna učiteljica iz Zagreba osigurati vezenje i krojeve. Upozoruje se naše građanstvo na ovu veoma povođnu priku. Prjave u duće nu tvrdke SINGER.

Traži se kamenolom.

I tražim u blizini Samobora za jedno veće poduzeće kameno om dobrog vjenčenca od 20000 kubičnih metara kamena. — Ponude na g. Schrödera, Pension Lavica.

Prodaje se Kuća

od 3 sobe i kuhinje, podruma i osrednjeg vrtu u Starogradskoj ul. — Upitati u upravi našega lista.

Proizvod

svih vrsti cipela, čizama i gamaša po mjeri.
M. Šestak
Toplička ulica br. 3
Samobor.

Vinski lagvi i beden

u veličini od 18—22 hl. vlasništvo Mije Jakopca, prodaje se jeftino. Upitati kod g. dra. Orestkovića.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na ražnju janjci i odojci.

Najlepša bašta ugodna hladovina.

Preporuča se
Franjo Tkalčić
gostioničar

Javna zahvala.

Svima — koliko pojedincima toli i društvima, koji su nam prigodni smrti naše milje supruge i majke, odnosno punice i bake

KATARINE PRESEČKI

izrazili svoje sačešće, te iskazali posljednju počast dragoj pokojnici izričemo ovime našu najusrdniju hvalu.

RASTUŽENA OBITELJ

SINGER

šivači strojevi su najbolji.

ZA GOTOVO

NA OTPLATU

u mjesечnim i nedjeljnim obrocima

Singer igle

Singer konac

Singer doknadne dijelove

Singer ujje

dobrete i novootvorenom dućanu u Samoboru, kuća Anin-dol

Društvo za prodaju

SINGER šivačih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

Dučan Samobor.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijepljivi blokovi za gradnju kuća, staja, šupo, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz D. D. br. 6 I.

GYPS iz vlastitog rova kemičkom analizom pronađen kao izvanredno dobro umjetno gnojivo, te nagradjeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa velikom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.